

Szegedi Ítéltábla

Bf.I.317/2021/12.

A Szegedi Ítéltábla mint másodfokú bíróság Szegeden, 2021. szeptember 22. napján tartott tanácsülésen meghozta a következő

í t é l e t e t:

A testi sértés bűntette miatt vádlott neve ellen indult büntetőügyben a Szolnoki Törvényszék 2021. április 20. napján kihirdetett 22.B.312/2021/11. számú ítéletét *megváltoztatja* a következők szerint:

A Szolnoki Törvényszék Gazdasági Hivatalánál bűnjel száma szám alatti 1 (egy) darab kés elkobzását mellőzi, lefoglalását megszünteti és kiadni rendeli a vagyoni érdekelt adatai részére.

A bűnjel száma2 szám alatti vérgyanús szennyeződés lefoglalásának megszüntetését mellőzi.

A feltételes szabadságra bocsátással összefüggésben a legkevesebb három hónap kitöltésére vonatkozó rendelkezést mellőzi.

Az ítéltábla a vádlott által 2021. január 28. napjától 2021. április 20. napjáig előzetes fogvatartásban töltött időt számítja be a kiszabott szabadságvesztésbe.

Egyebekben az elsőfokú ítéletet helybenhagyja azzal, hogy a vádlott által fizetendő bűnügyi költség összege helyesen 138.612,- (egyszázharmincnyolcezer-hatszáztizenkettő) forint, míg 672.943,- (hatszázhetvenkettőezer-kilencszáznegyvenhárom) forint bűnügyi költséget az állam visel.

Az ítélet ellen fellebbezésnek nincs helye.

I n d o k o l á s

[1] Az elsőfokú bíróság vádlott neve vádlottat testi sértés büntette [Btk. 164. § (1) bekezdés, (3) bekezdés, (8) bekezdés 1. fordulat] miatt 2 év 4 hónap szabadságvesztésre és 3 év közügyektől eltiltásra ítélte. A szabadságvesztést börtönben rendelte végrehajtani.

[2] Megállapította, hogy a vádlott feltételes szabadságra bocsátásának legkorábbi időpontja a büntetés kétharmad részének, de legkevesebb három hónapnak a kitöltését követő nap.

[3] A kiszabott szabadságvesztésbe a vádlott által 2021. január 28. napjától az elsőfokú ítélet kihirdetéséig előzetes fogvatartásban töltött időt beszámította.

[4] Az eljárás során lefoglalt és a Szolnoki Törvényszék Gazdasági Hivatalánál kezelt egy darab kést elkobozta, míg egy darab kés, konyharuha, vérgyanús szennyeződés, fecskealsó, öv, farmernadrág, ing lefoglalását megszüntette, a kést és a konyharuhát a vagyoni érdekelt1-nek, az övet, farmernadrágot és inget a vádlottnak kiadni, míg a vérgyanús szennyeződést és alsóneműt megsemmisíteni rendelte.

[5] Az eljárás során felmerült bűnügyi költségből a vádlottat 135.012,- forint megfizetésére kötelezte, míg 585.000,- forintról megállapította, hogy azt az állam viseli.

[6] Az elsőfokú bíróság ítéletével szemben fellebbezett

[7] az ügyészség anyagi jogszabálysértés miatt, az eljárás során lefoglalt és bűnjel száma1 szám alatt nyilvántartott kés elkobzásának mellőzése és a vagyoni érdekelt1 vagyoni érdekelt részére történő kiadása, valamint a bűnjel száma 2 szám alatti vérgyanús szennyeződés megsemmisítésének mellőzése és az iratok mellékleteként történő kezelése,

[8] a vádlott és a védő enyhítés érdekében.

[9] A Szegedi Fellebbviteli Főügyészség Bf.146/2021/5. szám alatt az ügyészi fellebbezést fenntartva indítványozta az elsőfokú ítélet Be. 590. § (3), (5) és (7) bekezdésében írtak szerinti korlátozott felülbírálatát.

[10] Utalt arra, hogy a fellebbezések irányára tekintettel az elsőfokú bíróság által megállapított tényállás megalapozottsága a Be. 591. § (2) bekezdés a) pontja alapján nem vizsgálható.

[11] Álláspontja szerint az ítéleti tényállás – elsőfokú ítélet [11] bekezdés – eltérve a vádirati tényállástól azt állapította meg, hogy a sértett e bekezdésben felsorolt sérülései nyolc

napon belül gyógyuló sérülések. Utalt arra, hogy ez a ténymegállapítás nem csak a vádirati tényállással, hanem az igazságügyi orvosszakértői véleménnyel, valamint a jogi minősítés körében a [16] bekezdésben írt indokolással is ellentétes. Ezen felül a [11] bekezdésben a tényleges gyógytartamként öt-hat hetet állapított meg az elsőfokú bíróság is.

[12] Álláspontja szerint ezeket figyelembe véve megállapítható, hogy az elsőfokú bíróság ítélete szerkesztési hiba, elírás folytán rögzítette a sértett sérüléseit nyolc napon belül gyógyulónak.

[13] Utalt a következőes bírói gyakorlatra, mely szerint a másodfokú bíróság az elsőfokú bíróság tényállásában írtakat elírás vagy számítási hiba esetén akkor is helyesbítheti, ha a korlátozott felülbírálatra tekintettel annak megalapozottságát nem vizsgálhatja, ez azonban érdemi változást nem eredményezhet.

[14] Mindezekre figyelemmel indítványozta a [11] bekezdés helyesbítését akként, hogy a sértett sérülései nyolc napon túl gyógyulóak.

[15] A vádlott tudattartalmára vonatkozóan a főügyészség álláspontja szerint az elsőfokú ítélet [24] bekezdése annyiban szorul kiegészítésre, hogy a vádlott egyenes szándéka irányult arra, hogy a sértettnek súlyos, akár nyolc napon túl gyógyuló sérülést okozzon.

[16] A főügyészség álláspontja szerint tévedett az elsőfokú bíróság amikor az életveszélyes sérülés tekintetében a vádlott hanyag gondatlanságát állapította meg. Az elkövetés eszközére, a támadott testtájékra, az okozott tényleges sérülésre figyelemmel nem a vádlott gondatlansága, hanem eshetőleges szándéka állapítható meg. Ezért indítványozta a jogi indokolás ennek megfelelő helyesbítését.

[17] A bűnösségi körülményeket tekintve indítványozta, hogy az ítéltábla ne a hasonló, hanem a testi épség elleni bűncselekmények elszaporodottságát értékelje súlyosító körülményként.

[18] Álláspontja szerint az elkövetés eszközét tévesen kobozta el az elsőfokú bíróság, mert arra nem kerülhet sor, ha az nem az elkövető tulajdona [Btk. 72. § (3) bekezdés]. Erre vonatkozóan a vádlott nem tett olyan nyilatkozatot, hogy a kés az övé lenne.

[19] Tévedett álláspontja szerint az elsőfokú bíróság akkor is, amikor a vérgyanús szennyeződés lefoglalását megszüntette és azt megsemmisíteni rendelte. E körben utalt arra, hogy a szennyeződés lefoglalásra nem került, így annak megszüntetéséről sem kell dönten. Hivatkozott továbbá arra, hogy a vérszennyeződés bizonyításra alkalmas, ezért az nem semmisíthető meg.

[20] Indítványozta, hogy az ítéltábla az elsőfokú ítéletet változtassa meg, a Szolnoki Törvényszék Gazdasági Hivatalánál bűnjelszám1 alatti kés elkobzását mellőzze, annak lefoglalását szüntesse meg, és rendelje kiadni a vagyoni érdekelt1 részére, míg a bűnjelszám2 alatti egy darab vérgyanús szennyeződés lefoglalásának megszüntetését és

megsemmisítésének elrendelését mellőzze, és azt az iratok mellékleteként rendelje kezelni. Egyebekben az elsőfokú ítéletet hagyja helyben azzal, hogy a feltételes szabadságra bocsátás körében a legkevesebb három hónap kitöltésére vonatkozó rendelkezést mellőzze, és a vádlott által 2021. január 28. napjától 2021. április 20. napjáig előzetes fogvatartásban töltött időt számítsa be a kiszabott szabadságvesztésbe.

[21] A védő fellebbezése írásbeli indokolásában részletes észrevételt tett a fellebbviteli főügyészség indítványára. Vitatta annak lehetőségét – melyet a főügyészség indítványozott –, hogy a gyógytartam, illetőleg a vádlott szándékát illetően eltérő megállapítást tehető-e a korlátozott felülbírálatra figyelemmel.

[22] Álláspontja szerint a gyógytartam tekintetében kifejtett főügyészségi érvelés elfogadható, de mivel a cselekmény minősítését is a gyógytartam határozza meg, ezért nem csak mint szám, illetve számítás helytelen, de a minősítés is.

[23] A cselekmény során a vádlott egyetlen alkalommal szúrt közepes erővel, mely alkalommal nem tett olyan kijelentést, hogy ki akarná ténylegesen oltani a sértett életét. Ezért álláspontja szerint helyes az elsőfokú bíróság azon megállapítása, hogy a vádlott cselekményét gondatlannak minősítette.

[24] A vádlott személyiségére, büntetlen előéletére és a sértetti megbocsátásra is tekintettel, a fokozatosság elve szerint a büntetési célok eléréséhez elégséges felfüggesztett szabadságvesztés kiszabása, így erre figyelemmel az elsőfokon kiszabott szabadságvesztés tartamának enyhítését és annak próbaidőre történő felfüggesztését indítványozta.

[25] Az ítéltábla a fellebbezések közül az ügyész fellebbezését ítélte részben alaposnak.

[26] A másodfokú bíróság az elsőfokú ítéletet és az azt megelőző eljárást a 2017. évi XC. törvény (Be.) 590. § (3), (5) és (7) bekezdése alapján korlátozott terjedelemben bírálta felül.

[27] Ennek során megállapította, hogy az elsőfokú bíróság a bizonyítási eljárást a perrendi szabályok betartásával folytatta le, abszolút eljárási szabálysértés nem történt.

[28] Mivel a fellebbezést az ügyészség a Be. 583. § (3) bekezdés b) pontjára, a vádlott és védője a Be. 583. § (3) bekezdés a) pontjára alapítottnak jelentette be, így az ítéltábla a Be. 591. § (2) bekezdés a) pontjára figyelemmel határozatát az elsőfokú bíróság által megállapított tényállásra alapította, annak megalapozottságát nem vizsgálta.

[29] Ugyanakkor osztotta a fellebbviteli főügyészség álláspontját abban, hogy az elsőfokú ítélet [11] bekezdése elírás miatt tévesen tartalmazta azt a megállapítást, hogy a sértett e bekezdésben felsorolt sérülései nyolc napon belül gyógyuló sérülések.

[30] E megállapításnak ellentmond ugyanezen bekezdés, melyben azt állapította meg a törvényszék, hogy a sérülések tényleges gyógytartama öt-hat hét, amely megállapítás kizárja, hogy a sérülések nyolc napon belül gyógyulóak voltak.

[31] Ezen felül az elsőfokú bíróság a [16] bekezdésben a cselekmény jogi minősítése során is nyolc napon túl gyógyuló sérülésként jelölte meg a sértett sérüléseit, ami megegyezik a vádban írtakkal, illetőleg az igazságügyi orvosszakértői véleményben kifejtettekkel is.

[32] Következetes a bírói gyakorlat, mely szerint a másodfokú bíróság az elsőfokú bíróság tényállásában írtakat elírás vagy számítási hiba esetén akkor is helyesbítheti, ha a korlátozott felülbírálatra tekintettel annak megalapozottságát nem vizsgálhatja, ez azonban érdemi változást nem eredményezhet [EBD 2019.B20.].

[33] Mindezek alapján az ítéltábla a Be. 453. § (1) és (6) bekezdése alapján az elsőfokú ítélet [11] bekezdését akként javította ki, hogy a sértett e bekezdésben rögzített sérülései nyolc napon túl gyógyuló sérülések voltak.

[34] Az elsőfokú bíróság a lefolytatott bizonyítás eredményeként megállapított tényállásból helyesen vont következtetést a vádlott bűnösségére és a cselekmény minősítése is törvényes.

[35] A minősítés körében a [17] bekezdésben megjelölt 3/2013. számú Büntető Jogegységi határozat helyesen az élet és testi épség büntetőjogi védelméről szól.

[36] Nem tévedett az elsőfokú bíróság, amikor az alanyi és tárgyi tényezőket vizsgálva arra az álláspontra helyezkedett, hogy a vádlott testi sértésre irányuló szándékkal támadott a sértettre.

[37] E körben osztotta az ítéltábla a főügyészség álláspontját abban, hogy a vádlott a testi sértés vonatkozásában egyenes szándékkal járt el, és hogy a sérülés vonatkozásában téves az elsőfokú bíróság azon álláspontja, hogy e körben a vádlott hanyag gondatlansága állt fenn.

[38] A vádlott és a sértett között vita, majd tettelegesség alakult ki. A vádlott ennek során vett magához egy 15 centiméter pengehosszúságú, az élet kioltására alkalmas kést, és közepes erővel szúrta meg a sértettet, életfontosságú szerveket rejtő hastájékon, így okozva neki életveszélyes sérülést. A cselekménnyel nem a vádlott hagyott fel, hanem az ott tartózkodó társa akadályozta meg őt annak folytatásában.

[39] A sértett életét pedig az ideje korán történt orvosi beavatkozás mentette meg.

[40] Mindezen körülmények figyelembe vétele mellett az állapítható meg, hogy a vádlott nyilvánvalóan tisztában volt azzal, hogy a késsel az adott erőbehatás mellett a sértettnek – őt hason szúrva – akár életveszélyes sérülést is okozhat, de ezen következménybe

belenyugodva cselekedett. Így az életveszélyes sérülés tekintetében nem a vádlott gondatlansága, hanem eshetőleges szándéka állapítható meg.

[41] Ezért az ítéltábla a jogi indokolást ekképpen módosította.

[42] Az elsőfokú bíróság által értékelt bűnösségi körülményeket az ítéltábla annyiban helyesbítette, hogy a hasonló bűncselekmények helyett a testi épség elleni bűncselekmények elszaporodottságát értékelte súlyosító körülményként.

[43] A védő által hivatkozott sértetti megbocsátásnak az iratokban nincsen nyoma. A megbocsátás csak akkor enyhítő körülmény, ha az a sértett kifejezett nyilatkozatából megállapítható. Jelen ügyben sértett neve sértett ilyen nyilatkozatot nem tett, az a körülmény pedig, hogy a cselekmény után megegyeztek a vádlottal abban, hogy nem hívnak mentőt, megakadályozva így a rendőrségi eljárást, nem tekinthető sértetti megbocsátásnak.

[44] Nem tévedett az elsőfokú bíróság, amikor az enyhítő körülmények túlsúlyára figyelemmel a büntetés kiszabása során irányadó öt év középértéktől a vádlott javára eltérve határozta meg a szabadságvesztés tartamát. Annak lényeges enyhítését nem látta indokoltnak a másodfokú bíróság.

[45] A 2 év 4 hónap szabadságvesztés végrehajtásának próbidőre történő felfüggesztése pedig a törvény értelmében kizárt a 2012. évi C. törvény (Btk.) 85. § (1) bekezdése alapján.

[46] Helyes a szándékos bűncselekményt elkövető, végrehajtandó szabadságvesztésre ítélt vádlott közügyektől eltiltása, annak tartama is arányos.

[47] Helyesen határozta meg a vádlott feltételes szabadságra bocsátásnak legkorábbi időpontját a törvényszék, azonban a kiszabott szabadságvesztés tartamára figyelemmel feleslegesen hivatkozott ez esetben a minimum három hónap kitöltésére, ezért ezt a hivatkozást az ítéltábla mellőzte.

[48] Nem tévedett az elsőfokú bíróság akkor sem, amikor rendelkezett a vádlott által előzetes fogvatartásban töltött idő szabadságvesztésbe történő beszámításáról, azonban annak végső időpontját dátum szerint nem jelölte meg.

[49] Ezért az ítéltábla a vádlott által 2021. január 28. napjától 2021. április 20. napjáig előzetes fogvatartásban töltött időt számította be a kiszabott szabadságvesztésbe a Btk. 92. § (1) és (2) bekezdése alapján.

[50] A bűnjeleket tekintve osztotta az ítéltábla az ügyészség álláspontját abban, hogy tévedett a törvényszék amikor az bűnjel száma1 nyilvántartási szám alatt kezelt kést, mint az elkövetés eszközét elkobozta.

[51] Az eljárás során a vádlott nem tett olyan tartalmú nyilatkozatot, hogy az elkövetés eszköze a sajátja lenne, az adatok arra utalnak, hogy a lefoglalt két kés és konyharuha a munkásszálló tulajdonosának, a vagyoni érdekelt1-nek a tulajdona.

[52] A Btk. 72. § (3) bekezdése értelmében az (1) bekezdés a) és c) pontja esetén az elkobzást nem lehet elrendelni, ha a dolog nem az elkövető tulajdona, és a bűncselekmény elkövetéséről a tulajdonos előzetesen nem tudott.

[53] Ezért az ítéltábla a fenti kés elkobzását mellőzte, annak lefoglalását a Be. 320. § (1) bekezdés a) pontja alapján megszüntette, és a Be. 321. § (1) bekezdése alapján kiadni rendelte a vagyoni érdekelt1, mint tulajdonos részére.

[54] Osztotta az ítéltábla az ügyészség álláspontját abban is, hogy az elsőfokú bíróság tévesen szüntette meg a bűnjelek között kezelt vérgyanús szennyeződés lefoglalását, mert azt a nyomozó hatóság nem foglalta le, hanem a 11/2003. (V. 5.) IM-BM-PM Együttes rendelet 10. § (1a) bekezdése alapján a szemle jegyzőkönyvbe foglalta a vérgyanús szennyeződés rögzítését.

[55] Erre figyelemmel az ítéltábla a vérgyanús szennyeződés lefoglalásának megszüntetését mellőzte.

[56] Nem osztotta azonban a másodfokú bíróság az ügyészség álláspontját abban, hogy a vérgyanús szennyeződés megőrzése – iratokhoz csatolva – egy esetleges rendkívüli jogorvoslat miatt lenne indokolt.

[57] A bűncselekmény elkövetését a vádlott beismerte. E beismerő vallomását az összes rendelkezésre álló bizonyíték alátámasztotta.

[58] A kérdéses vérszennyeződést nem érintette egyetlen vizsgálat sem, azt sem állapították meg a nyomozás során, hogy azon kinek a vére található, így az jelen ügyben nem bír jelentőséggel. Emellett pedig az nagyfokú fertőzésveszélyt is rejt magában. Ezért nem tévedett a törvényszék, amikor a vérgyanús szennyeződés megsemmisítéséről határozott.

[59] Az eljárás során felmerült bűnügyi költséget illetően megállapítható volt, hogy a költségjegyzék 10. tétele alatt bevezetett fordítási díjon felül – Bnyf.32/2015/5. számú végzés fordításának díja – további 85.265,- forint bűnügyi költség merült fel a felülbírált elsőfokú nyomozó bírói végzés fordításával. Ezen felül a 13. tétel alatt bejegyzett védői díj helyesen 21.620,- forint volt.

[60] Az állam terhén maradó elsőfokú ítéletig felmerült bűnügyi költség összegzésekor pedig számítási hibát vétett az elsőfokú bíróság, mert az helyesen 526.263,- forint. Az ítéletet követően és a fellebbezési eljárásban pedig további 146.680,- forint bűnügyi költség merült fel, amit az államnak kell viselnie.

[61] Mindezeket figyelembe véve az ítéltábla megállapította, hogy a vádlott által fizetendő bűnügyi költség összege helyesen 138.612,- forint, míg 672.943,- forint bűnügyi költséget az állam visel a Be. 613. § (1) bekezdés és a Be. 576. § (1) bekezdés b) pontja alapján.

[62] A kifejtettekből következik, hogy az ítéltábla az ügyész fellebbezését részben alaposnak ítélve, az elsőfokú ítéletet a Be. 606. § (1) bekezdése alapján a rendelkező részben foglaltak szerint megváltoztatta, egyebekben pedig a Be. 605. § (1) bekezdése alapján helybenhagyta.

[63] Az ítélettel szemben a Be. 458. § (2) bekezdés a) pontja alapján – figyelemmel a Be. 615. § (1) bekezdésére – nincsen helye fellebbezésnek.

Szeged, 2021. szeptember 22.

Dr. Benedek Tibor

Sefta Márta dr.

Dr. Cserháti Ágota

a tanács elnöke

előadó bíró

bíró

A Szegedi Ítéltábla Bf.I.317/2021/12. számú ítélete és a Szolnoki Törvényszék 22.B.312/2021/11. szám ítéletének meg nem változtatott része a mai napon jogerőre emelkedett.

Szeged, 2021. szeptember 22.

Dr. Benedek Tibor

a tanács elnöke